

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9886/2025
27.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јован Милосављевић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Младеновић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2928/24 од 16.04.2025. године, у седници одржаној 27.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2928/24 од 16.04.2025. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 2928/24 од 16.04.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Лесковцу П 5890/23 од 17.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да су тужени извршили акт сметања државине, на тај начин што су поставили каблове на кући тужене и тиме је онемогућили у постављању фасаде куће, као и циви која изливањем ствара влагу у кући тужиље и тим чином настаје штета за тужиљу и спречавање мирног уживања државине, те да се обавезу тужени да у року од 7 дана успоставе пређашње стање тако што ће уклонити каблове постављене на кући тужиље, као и циви које изливањем стварају влагу и којим ометају тужиљу у мирној државини куће. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 300.375,00 динара.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 2928/24 од 16.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђено првостепено решење у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу другом изреке, тако што је обавезана тужиља да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 263.250,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговор на ревизију, захтевајући накнаду трошкова за његов састав.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 1. ЗОО прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док се према ставу 6. истог члана у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Правноснажним решењем одлучено је о тужбеном захтеву за сметање државине одређене непокретности у власништву тужилце у складу са меродавним материјалним правом из Закона о основама својинскоправних односа. Посебна ревизија се може изјавити једино због погрешне примене материјалног права, док битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно утврђено чињенично стање нису законски разлог због којих би се могло дозволити одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Како тужилца наводима ревизије оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, а имајући у виду да се ради о парници ради сметања државине у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке. Такође, уз ревизију нису достављене одлуке које би указивале на потребу уједначавања судске праксе око примене материјалног права у вези института заштите државине од сметања.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 452. став 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Како је побијаним другостепеним решењем одлучено у поступку у парници због сметања државине у коме је посебном одредбом члана 452. став 5. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилце није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију нису били потребни туженима за вођење ове парнице, Врховни суд је применом члана 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**